Tab. V. Lina kasvupind ja saak Eestis.

	Kasvupindala ha-des	Seeme		Kiud	
		kogusaak kv-des	keskm. saak ha-lt kg-des	kogusaak kv-des	keskm. saak ha-lt kg-des
1932	14 695	38 880	265	38 325	261
1931	18 331	64 148	350	59 220	323
1930	32 547	126 724	389	107 704	331
1925/29	36 110	100 627	279	100 106	277
		% % -des (1925/29 = 100)			
1932	40,6	38,6	95,0	38,3	94,2
1931	50,8	63,7	125,3	59,2	116,6
1930	90,1	125,9	139,4	107,6	119,4

1932. a. vaatamata halvale konjunktuurile suurenenud, välja arvatud sead. Kõige tõhusam oli lammaste arvu suurenemine — 7,5%, järgnevad sulgloomad — 6,9%, mesilased — 4,1%, veised — 3,5% ja hobused — 0,7% võrreldes 1931. aastaga; sigade arv aga väheneb 6,2% võrra.

Veised. Tähtsaimaks karjakasvatuseharuks on meil veisepidamine, mille toodangu väärtus on lähikaudu 60% loomapidamise üldtoodangu väärtusest. 1930. a. peale veiste üldarv näitab kindlat tõususuunda. Suurima osa veistest moodustavad lehmad, kelle üldarv 1932. a. oli 62% veiste üldarvust. Lehmamullikate üldarv tõusis 105 800-lt (1931. a.) 120 400-ni (1932. a.), suurenedes seega 14 600 ehk 13,8% võrra. Vasikate arv väheneb 1932. a. 1,3% võrra võrreldes 1931. a-ga, langedes 100 950-lt (1931. a.) 99 630-ni (1932. a.). Pulle ja härgi oli 1932. a. 36 160. 1931. a-ga võrreldes nende arv tõusis 2 100 ehk 6,2% võrra.

Sead. Teise koha karjakasvatuses omavad meil

Eesti kroonika 1932 , lk. 45